

BEBEĞİNİZİN BİR SORUNU VAR

Kemal ORUÇ

(Telefon çalar. Mehmet telefonu açar.)

Mehmet : Evet, benim. Ne? Belma doğuruyor mu? Doğurdu mu? Ben baba...
Baba ben... Tamam tamam, hemen geliyorum. Heyt be! Baba
olmuşum!

(Işık kapanır. Açıldığında Mehmet'i hastanede görürüz. Hastanede yeni doğan bebeklerin bulunduğu bölüm altı bölmeden oluşmaktadır. Mehmet yandaki danışmaya yönelir.)

Mehmet : Merhaba benim çocuğum oldu da... Acaba...

Görevli : Ne oldu?

Mehmet : Hayır yani karım doğum yaptı da Acaba hangi bölümde onu
öğrenmek istiyorum.

Görevli : Bak bakalım burada ne yazıyor?

Mehmet : Danışma...

Görevli : O zaman danışma. *(Gevrek gevrek güler. Mehmet'in suratındaki kızgınlık ifadesini görünce)* Tamam tamam, şu tarafta işte.

(Mehmet o tarafa yönelir. İlk gördüğü kişiye tekrar sorar.)

Mehmet : Pardon hemşire hanım benim çocuğum oldu da...

1. Hemşire : Çoğunuz mu oldu?

Mehmet : Evet çocuğun yeni doğdu! Ben Mehmet Akan.

1. Hemşire : Mehmet Bey nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum. Çok üzgünüm.
Maalesef hem karınızı hem de çocuğunuzu kaybettik.

Mehmet : Allahım olamaz! Karım! Çocuğum! Ben bittim artık!

1. Hemşire : Sakin olun ya.

Mehmet : Nasıl sakin olmamı bekliyorsunuz? Yokum ben, bittim!

1. Hemşire : Beyefendi kaybettik deyince karınızı yanlış odaya koymuş bizimkiler.
Biz de onları arıyorduk. Hastane içinde kaybettik yani.

Mehmet : Ohhh!

(Başka bir hemşireye yönelir.)

Mehmet : Pardon hemşire hanım karım doğum yaptı da... Acaba...

2. Hemşire : Mehmet Bey?

Mehmet : Evet benim.

2. Hemşire : Benimle gelin. Biz de size ulaşmaya çalışıyorduk.

Mehmet : Lütfen bir an önce karımı ve çocuğumu görmek istiyorum.

2. Hemşire : Tamam göreceksiniz. Yalnız öncelikle şunu söyleyeyim. Metin olun lütfen. Hatta bence şimdilik çocuğunuzu görmesiniz daha iyi.

Mehmet : Nasıl yani? Ne demek istiyorsunuz? Ne oluyor hemşire hanım lütfen söyleyin? Yoksa bebeğim...

2. Hemşire : Evet bir nevi öyle. Aslında bunu size alıştıra alıştıra söylemek isterim.

Mehmet : Bebeğim sakat mı?

2. Hemşire : Hayır sakat değil. Sadece bir kusuru var.

Mehmet : *(Kendini toparlar. Güçlü bir sesle)* Olsun! Her şeye rağmen o benim çocuğum.

2. Hemşire : Bravo! Size de bu yakışırdı zaten. Dedim ya, bebeğinizin bir kusuru var.

(Altı bölme ilkine gelirler.)

2. Hemşire : Burası bir kolu olmayan bebeklerin bölümü.

Mehmet : *(Yıkılır.)* Hayır olamaz! *(Toparlanır. Normal bir sesle)*

Tamam tamam, o benim çocuğum...

2. Hemşire : Yalnız çocuğunuz burada değil!

Mehmet : Oh be! Bende sandım ki...

(Hemşire ikinci bölmenin önüne gelir.)

2. Hemşire : Burası bir kolu ve bir bacağı olmayan bebeklerin bölümü...

Mehmet : Hayır... Hayır! *(Kendini toparlar. Zayıf bir sesle)* Olsun! O

benim çocuğum.

2. Hemşire : Ama bebeğiniz burada da değil.

Mehmet : Nasıl? *(Yeni bir umutla...)* Bebeğim burada değil mi? Oh be!

(Üçüncü bölme...)

2. Hemşire : Burası kolları ve bacakları olmayan bebeklerin bölümü.

Mehmet : *(Çöker.)* Nasıl ya? Bebeğimin hiçbir çıkıntısı yok mu yani? *(Kendini*

toparlamaya çalışır. Cılız bir sesle) Olsun o benim... bebeğim.

2. Hemşire : Şey... Efendim bebeğiniz burada da değil.

(Mehmet artık ses veremez. Sadece şaşkın şaşkın bakar.)

(Dördüncü bölme...)

2. Hemşire : Burası da vücudu olmayıp sadece baş olarak doğan çocukların bölümü.

Mehmet : *(Dünyadan silinmiş gibidir.)* Allahım! Ne yaptım ben sana da bu cezayı verdin bana? *(Kendini toparlayamaz.)* Olsun... O... Ben... Benim... Bebek...

2. Hemşire : Bebeğiniz burada da değil. Böyle gelin beyefendi.

Mehmet : Yoksa bu bebek yok mu? Hayır, daha fazla ilerlemeyelim!

2. Hemşire : Lütfen ama böyle yapmayın. Metin olmanız gerekiyor.

(Mehmet beşinci bölme gelir. Bölümde sadece bir karton kutu vardır.)

2. Hemşire : *(Kutunun içini göstererek.)* İşte Mehmet Bey bebeğiniz burada. Ama lütfen sessiz olun. Uyuyor.

Mehmet : *(Kutunun içine bakar.)* İyi ama burada sadece bir kulak var!

2. Hemşire : *(Kulağı eline alır.)* İşte sizin bebeğiniz bu. Yalnız dedim ya bebeğinizin bir kusuru var.

(Mehmet ağzı açık bakakalır.)

2. Hemşire : Bebeğiniz sağır!

(Mehmet artık dünyada yoktur. Hemşire altıncı bölmenin perdesini açar.)

Mehmet'in eşi Belma kucağında bebekle gülümsemektedir.)

Belma : Sürpriiizzz!

Mehmet : Belma! Ne oluyor burada?

Belma : Canım, hani sen, bu çocuğa nasıl bakacağız, diye sızlanıyordun ya.
Sana bir ders vermek istedim. Artık çocuğumuz gözün gibi bakacağına eminim.

Mehmet : (*Bebeği kucağına alır.*) Bakacağım tabi ki. Kuzum beniimm!

Not: Bu oyunu amatör tiyatrolar ve okul tiyatroları herhangi bir telif ücreti ödemedi sahneleyebilir. Sadece sahneleyecek olan tiyatroların, yazara sahneleme isteğini ve sahneleme tarihini bildirmesi yeterlidir.

İletişim bilgileri:

www.kemaloruc.net

kemal.oruc@yahoo.com

Yazar Hakkında:

“Sahnedeki Destek Kampanyaları”nı gerçekleştiren Drama Kumpanyası'nın kurucusu ve sanat yönetmenidir. Aynı zamanda Tiyatro Eğitim Derneği'nin Başkanlığı'nı yapmaktadır.

Adana Şehir Tiyatrosu'nda aldığı tiyatro eğitiminin ardından Marmara Üniversitesi'nde “Drama ve Okul Tiyatrosu” teziyle pedagojik formasyon almış ve Oluşum Drama Enstitüsü'nde “Oyunculuk Eğitiminde Yaratıcı Drama” teziyle Drama Eğitmenliği Programı'nı tamamlamıştır.

Onlarca tiyatro temelli sosyal projenin koordinatörlüğünü yapmıştır. On beş yıl içinde görev aldığı yaklaşık elli oyunun otuzunda yönetmenlik yapmıştır. Halen kendi tiyatrosunda oyuncu adaylarına ve Özel Evrim Okulları'nda miniklere drama/tiyatro eğitimi vermekte ve oyun yönetmektedir.

Yazdığı kısa oyunlar Türkiye, Almanya, Hollanda, İngiltere, Kıbrıs ve Belçika'da yüzün üzerinde topluluk tarafından sahnelenmiştir.